

EXPUNERE DE MOTIVE

Biroul permanent al Senatului
Bp. *[Signature]*

Am onoarea sa va supun atentiei expunerea de motive la initiativa legislativa pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.

Ori de cate ori apar evenimente care necesita schimbarea politicii penale, legiuitorul are sarcina de a modifica si crea norme juridice care sa puna in acord legislatia actuala in mod proportional cu evolutia societatii.

Daca la diferite intervale de timp, o societate nu ar modifica cadrul legislativ dupa care functioneaza, ar insemna ca aceasta persista intr un conservatorism ce ar putea crea un vadit pericol in transformarea ei intr o societate de tip autoritar ce nu ar putea permite armonizarea normelor de conduita.

In acest sens, initiatorul a inteles sa modifice anumite articole din Codul penal si Codul de procedura penala, precum si sa creeze institutii noi in cadrul celor doua acte normative dupa cum urmeaza:

I. Referitor la Legea 135/2010 privind Codul de procedura penala

- 1) In ceea ce priveste modificarea **art.103“Aprecierea probelor” alin.(2)** si a **art.396 “Rezolvarea actiunii penale” alin.(2)** am decis modificarea sintagmei **“dincolo de orice indoiala rezonabila”** cu sintagma **“in afara oricarei indoieli”**. Ambele texte ale celor doua alineate se refera la pronuntarea condamnarii de catre judecator.

In textul actual, magistratul trebuie sa constate “dincolo de orice indoiala rezonabila”ca fapta exista, constituie infractiune si a fost savarsita de inculpat, aceasta insemnand ca inca are dubii, dar totusi pronunta o condamnare, trecand peste aceste dubii care genereaza indoieli.

Ambele texte vin in contradictie cu prevederile art.4 alin.(2) in care se prevede ca: *“Dupa administrarea intregului probatoriu, orice indoiala in formarea convingerii organelor judiciare se interpreteaza in favoarea suspectului sau inculpatului”*, deci este esentiala inlocuirea

sintagmei “dincolo de orice indoiala rezonabila” cu sintagma “in afara oricarei indoieli”.

- 2) La **art.106 “Reguli speciale privind ascultarea”** pentru a se evita eventuale abuzuri fie ale organelor judiciare, fie ale subiectilor procesuali initiatorul a gandit completarea actului procesual in sensul obligativitatii inregistrarii cu mijloace audiovideo, sub sanctiunea nulitatii, a audierii, consemnarii declaratiilor suspectului , inculpatului , persoanei vatamate si a martorului.

De asemenea, pentru evitarea oricaror abuzuri ,se propune un alineat nou care prevede ca *in cursul urmării penale, sub sanctiunea nulității, se interzice organelor judiciare sa procedeze la ascultarea , audierea sau consemnarea de declaratii ale suspectului sau inculpatului pana la sosirea apărătorului ales sau desemnat din oficiu, altfel, se va ajunge la incalcarea dreptului la aparare consacrat de Constitutie si de Curtea Europeana a drepturilor Omului.*

- 3) **Art.131 „Confruntarea”** a fost completat cu alin.(5) *„Confruntarea solicitata de suspect sau inculpat în apărarea sa este obligatorie.”* Este relevant faptul ca in cursul procesului penal, orice cerere facuta de suspect sau inculpat, in apararea sa, trebuie sa se realizeze in virtutea dreptului la aparare si pentru a si demonstra nevinovatia. Pe de alta parte, procurorul trebuie sa accepte cererea suspectului sau inculpatului in vedera stabilirii sinceritatii persoanelor confruntate.

- 4) La **Art.139 „Supravegherea tehnica”** se propune modificarea alin.(4) in sensul ca *raportul dintre avocat si persoana pe care o asista sau o reprezintă nu poate forma obiectul supravegherii tehnice.*

Textul actual arata ca” *raportul dintre avocat si persoana pe care o asista sau o reprezintă nu poate forma obiectul supravegherii tehnice decat daca exista date ca avocatul savarseste ori pregateste savarsirea unei infractiuni dintre cele prevazute la alin.(2)”*,dar acelasi text nu prevede ca pregatirea ori savarsirea de infractiuni de catre avocat are vreo legatura de cauzalitate cu raportul dintre avocat si persoana pe care o asista, de aceea initiatorul considera ca teza de mai sus trebuie eliminata. Avocatul poate face obiectul unei supravegheri tehnice separate daca exista datele respective.

- 5) **Art.141** „**Autorizarea unor masuri de supraveghere tehnica de catre procuror**” se abroga. Propunerea de abrogare se bazeaza pe incidenta art.140 alin.(3) in sensul ca *cererea prin care se solicita incuviintarea supravegherii tehnice se solutioneaza in aceeasi zi, nejustificandu se urgenta pentru care procurorul sa autorizeze, fara incuviintarea instantei , pe o durata de 48 de ore, masuri de supraveghere tehnica.*
- 6) La **art.173 „Numirea expertului”**,alineatele (2) si (4) se modifica. In textul actual ,alegerea unui expert de catre organele judiciare se face in mod direct. Pentru a evita eventualele incompatibilitati si a asigura transparenta actului de justitie, se propune modificarea textelor cu obligatia procurorului sau judecatorului de a solicita, prin adresa, institutiilor prevazute de lege sa desemneze un expert care va fi numit in cauza pentru a efectua o expertiza. Din aceleasi considerente se propune si eliminarea tezei a II a a alineatului (4).
- 7) La **art.175 „Drepturile si obligatiile expertului”** alin.(2) se modifica si se propune completarea sa cu o noua teza **„Sub sanctiunea nulității, dacă în cauza, în timpul urmăririi penale procurorul a dispus efectuarea unei constatări de către specialiști în care s-a răspuns la întrebări sau s au cerut clarificări care fac obiectul expertizei ce urmează a se efectua, expertul nu se va raporta la conținutul și concluziile raportului de constatare.”** Pentru a lamuri unele aspecte in cauza ,in vederea inceperii urmaririi penale impotriva persoanei cercetate, procurorul poate apela la specialisti angajati care fac parte din institutia de parchet sau alte institutii prevazute de lege, pentru a efectua o constatare tehnico stiintifica. Concluziile raportului de constatare tehnico stiintifica ar trebui sa identifice un eventual prejudiciu sau mecanisme de savarsire a infractiunilor comise de persoana cercetata. Dupa inceperea urmaririi penale, in cazul in care procurorul dispune efectuarea unei expertize, expertul desemnat va trebui sa raspunda in mod obiectiv la intrebarile ce fac obiectul expertizei fara insa a tine cont de conținutul și concluziile raportului de constatare efectuat de specialisti, altfel ar fi influentat si nu ar mai da dovada de obiectivitate, ocazie cu care ar exista suspiciunea rezonabila ca ancheta ar fi directionata, cu recredinta de procuror intr un sens defavorabil suspectului sau inculpatului.
- 8) La **art.178 „Raportul de expertiza”** , după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins: *„Este interzis expertului ca in raportul de expertiza ce îl va întocmi să facă mențiuni cu privire la vinovăția persoanelor ce fac obiectul cauzei penale in care s a dispus efectuarea expertizei”*. Este necesara introducerea acestui nou alineat,

intrucat expertul cu ocazia intocmirii raportului de expertiza ,trebuie sa aiba in vedere numai concluzii bazate pe cunostintele sale de specialitate prin care raspunde obiectivelor expertizei, fara insa a face mentiuni cu privire la vinovatie, sau de a face incadrari juridice suspectului sau inculpatului.

- 9) La art. 202: „Scopul, condițiile generale de aplicare și categoriile măsurilor preventive” se propune modificarea alineatului (1) după cum urmează: *Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe concrete din care rezultă **dincolo de orice îndoială** că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii suspectului ori a inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecata ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni.*” Motivul pentru care s-a propus modificarea sus menționată a rezultat din faptul că măsurile preventive au un caracter excepțional și de aceea trebuie dispuse numai în condițiile arătate mai sus. Înlocuirea sintagmelor „*indicii temeinice*” și „*suspiciune rezonabilă*” cu sintagma „*dincolo de orice îndoială*” este necesară având în vedere că organul judiciar, în baza probelor din dosar, nu trebuie să aibă dubii în momentul în care propune sau dispune luarea unei asemenea măsuri excepționale. Vechile sintagme intra în contradicție cu caracterul excepțional al măsurilor preventive, permițând luarea unor asemenea măsuri numai pe baza de indicii și suspiciuni. Totul gravitează în jurul probelor concrete, în baza cărora, procurorul sau judecătorul să și formeze convingerea că dincolo de orice îndoială, o persoană a săvârșit o infracțiune iar aplicarea măsurii preventive este necesară.
- 10) Art. 209:” Reținerea” Se propune modificarea alin. (5) care va avea următorul cuprins: *Măsura reținerii poate fi luată numai după audierea suspectului sau inculpatului, în prezența avocatului ales ori numit din oficiu, cu respectarea **dispozițiilor art.106 alin. (4)**.*
- 11) La art. 223: „Condițiile și cazurile de aplicare a măsurii arestării preventive” se propune modificarea alin.(1) și (2) care vor avea următorul cuprins:
- (1) *„Măsura arestării preventive poate fi luată de către judecătorul de drepturi și libertăți, în cursul urmăririi penale, de către judecătorul de cameră preliminară, în procedura de camera preliminară, sau de către instanța de judecată în fața căreia se află cauza, în cursul judecății, numai **dacă există probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială, ca inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care***

legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii de 5 ani sau mai mare și dacă există una din următoarele situații:

- a) *inculpatul a fugit ori s-a ascuns, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată, ori a făcut pregătiri de orice natură pentru astfel de acte;*
- b) *inculpatul încearcă să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii, un martor ori un expert sau să distrugă, să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau să determine o altă persoană să aibă un astfel de comportament;*
- c) *inculpatul exercită presiuni asupra persoanei vătămate sau încearcă să realizeze o înțelegere frauduloasă cu aceasta;*
- d) *există probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială, că după punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva sa, inculpatul a săvârșit cu intenție o nouă infracțiune sau pregătește săvârșirea unei noi infracțiuni*
- e) *când în baza evaluării gravității faptei, a modului și circumstanțelor în care a fost săvârșită, se constată că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.*

(2) *„ Măsura arestării preventive a inculpatului poate fi luată și dacă există probe concrete din care rezultă dincolo de orice îndoială că acesta a săvârșit mai multe infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii până la 5 ani dar nu mai mică de 3 ani, în vreuna din condițiile prevăzute la alin. (1) lit. a) – e). ”*

Masurile preventive au caracter exceptional, mai ales măsura arestării preventive. Initiatorul propune ca măsura arestării preventive să fie luată numai dacă există probe concrete din care rezultă, dincolo de orice îndoială, că inculpatul a săvârșit o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa detențiunii pe viață sau a închisorii de 5 ani sau mai mare și dacă există una din situațiile prevăzute mai sus. În ceea ce privește înlocuirea sintagmei din textul actual „*dacă există probe din care rezultă suspiciunea rezonabilă*” cu sintagma din textul propus „*probe concrete din care rezultă dincolo de orice îndoială*” aceasta a fost explicată la pct.9. În plus, initiatorul a propus o condiție obligatorie pentru luarea măsurii arestării ca pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită de inculpat să fie închisoarea de 5 ani sau mai mare.

Introducerea acestui prag este necesara, intrucat arestarea avand un caracter exceptional nu poate fi aplicata pentru savarsirea unei infractiuni care genereaza un pericol social redus pentru ordinea publica, iar privarea de libertate nu s ar justifica, chiar si in conditiile prevazute la lit.(a) – (e). Totusi, se propune luarea masurii arestarii preventive daca inculpatul a savarsit mai multe infractiuni pentru care legea prevede pedeapsa inchisorii pana la 5 ani dar nu mai mica de 3 ani in conditiile prevazute la lit.(a) – (e) considerand ca in acest caz pericolul social nu mai este unul redus iar privarea de libertate este necesara.

12. La **articolul 224**, după alineatul (2) se propune introducerea unui nou alineat, **alin. (3)** cu următorul cuprins: *„Procurorul nu poate decide aplicarea unei masuri preventive sau cu privire la propunerea de arestare preventiva a suspectului ori inculpatului, in functie de denunțul făcut de acesta impotriva altor persoane care au savarsit fapte ce nu au legatura cu obiectul cauzei sau al cererii prin care se solicita arestarea preventiva.”* Introducerea acestui nou alineat este necesara avand in vedere faptul ca procurorul, in virtutea atributiilor de serviciu ce i confera ia decizii care pot influenta actul de justitie, poate genera un abuz de putere in sensul conditionarii aplicarii masurilor preventive in functie de un denunt facut de suspect sau inculpat impotriva altor persoane care au savarsit infractiuni ce nu au legatura cu obiectul cauzei sau cu obiectul cererii prin care propune arestarea acestuia. Daca suspectul sau inculpatul formuleaza un denunt in conditiile de mai sus, acesta poate beneficia, in conditiile legii, de o reducere a pedepsei daca va fi condamnat la o pedeapsa prevazuta cu inchisoarea, el nu va putea fi favorizat prin neaplicarea unei masuri preventive sau aplicarea unei asemenea masuri mai usoare.

13. La **articolul 225**, după alineatul (8), se introduce un nou alineat, **alin. (9)**, cu următorul cuprins: *„La luarea hotărârii asupra cererii prin care se propune arestarea preventiva a inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți nu se va putea pronunța in sensul luării unei decizii in functie de denunțul făcut de inculpat impotriva altor persoane care au savarsit fapte ce nu au legătură cu obiectul cererii.”* Judecatorul de drepturi si libertati in luarea deciziei asupra cererii prin care se propune arestarea preventiva a inculpatului trebuie sa evalueze numai probele care au fost administrate in legatura cu persoana inculpatului si cu faptele ce fac obiectul cererii. Daca magistratul judecator, in decizia pe care o va lua, ar lua in calcul si denuntul facut de inculpat in conditiile de mai sus, ar excede obiectului cererii cu care a fost investit sa judece si ar putea inclina balanta in favoarea denuntatorului, neaplicandu-i o masura preventiva sau aplicandu i una mai usoara. Asa cum am aratat la pct.12, denuntatorul poate beneficia de o reducere a pedepsei in conditiile legii, favorizarea situatiei procesuale a acestuia de catre judecator prin neaplicarea unei masuri preventive sau aplicarea uneia mai usoara ar duce la incalcarea legii.

De aceea judecătorul trebuie să se raporteze numai la obiectul cererii cu care a fost investit să judece.

14. La art. 265:” Mandatul de aducere” se propune modificarea alin.(2) și (4) care vor avea următorul cuprins:

(2) In mod excepțional, suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă există date și indicii temeinice că acesta se sustrage urmăririi penale sau judecării, sau prezența sa imediată în fața organului judiciar este necesară în interesul efectuării unor acte procesuale ce comportă urgența.

(4) În cazurile prevăzute la alin.(1) și (2) atunci când pentru executarea mandatului de aducere este necesară pătrunderea fără consimțământ într-un domiciliu sau sediu, în cursul urmăririi penale mandatul de aducere poate fi dispus, la cererea motivată a procurorului, de judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia în a cărei circumscripție se afla sediul parchetului din care face parte procurorul.

Inițiatorul propune introducerea caracterului excepțional și a situației de urgență în cadrul măsurii procesuale a mandatului de aducere, altfel executarea mandatului de aducere așa cum este prevăzută în textul în vigoare „*Suspectul sau inculpatul poate fi adus cu mandat de aducere, chiar înainte de a fi fost chemat prin citație, dacă această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei*” ar putea duce deseori la un abuz de putere al organului judiciar. Sintagma *această măsură se impune în interesul rezolvării cauzei* nu este suficientă pentru a emite un mandat de aducere fără justificarea caracterului excepțional și al urgenței, lipsa acestora ar duce la încălcarea dispozițiilor art.11 din Codul de procedură penală care consacră **respectarea demnității umane și a vieții private.**

15. La art. 542:” Acțiunea în regres” se propune modificarea alin.(1) care va avea următorul cuprins:

(1) „In cazul în care repararea pagubei a fost acordată potrivit art.541, precum și în situația în care statul roman a fost condamnat de către o altă instanță internațională pentru vreunul din cazurile prevăzute de art.538 și 539, promovarea acțiunii în regres pentru recuperarea sumei achitate are caracter obligatoriu împotriva persoanei care, cu rea - credință sau din culpă gravă a provocat situația generatoare de daune sau împotriva instituției la care aceasta este asigurată pentru despăgubiri în caz de prejudicii provocate în exercițiul profesiei.” Inițiatorul consideră că promovarea acțiunii în regres

trebuie sa fie obligatorie avand in vedere ca statul trebuie sa recupereze sumele platite ca urmare a condamnarii de la persoanele responsabile pentru daunele provocate, care cu rea credinta sau din culpa grava au provocat prejudiciile in exercitiul profesiei.

16. La articolul 591 se propune completarea alin.(2) care va avea următorul cuprins:

(2) „În cazul prevăzut la art. 589 alin. (1) lit. a), cererea de amânare a executării pedepsei se depune la judecătorul delegat cu executarea, însoțită de înscrisuri medicale. Judecătorul delegat cu executarea verifică competența instanței și dispune, după caz, prin încheiere, declinarea competenței de soluționare a cauzei sau efectuarea expertizei medico-legale. După primirea raportului de expertiză medico-legală cauza se soluționează de instanța de executare, potrivit dispozițiilor prezentului capitol. **Efectuarea raportului de expertiză medico legala este obligatorie dacă înscrisurile medicale anexate cererii de amânare atesta un diagnostic de boala incurabila.**” Caracterul obligatoriu al efectuării raportului de expertiza medico legala in cazul existentei unui diagnostic de boala incurabila este necesar avand in vedere urgenta cu care trebuie solutionata cererea de amanare a executarii pedepsei.

17. La art.592 „Cazurile de intrerupere” se propune modificarea alin.(1) care va avea următorul cuprins:

(1) *Executarea pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață poate fi întreruptă :*

a) *În cazurile si in condițiile prevăzute la art.589 la cererea persoanelor arătate la alin. (3) al aceluiași articol, iar in cazul prevăzut la art.589 alin.(1) lit.(a), precum și la lit.(b) a prezentului articol, și la cererea administrației penitenciarului.*

b) *Când se constată, pe baza unei expertize medico-legale, că persoana condamnată suferă de o boala incurabilă, în stadiu de evoluție avansată, care ar putea duce la decesul acesteia. In acest caz, executarea pedepsei se întrerupe pe o perioada de cel puțin 6 luni. Modificarea alin.(1) este necesara avand in vedere si posibilitatea administratiei penitenciarelor de a formula cerere de intrerupere a executarii pedepsei atunci cand constata existenta unui diagnostic de boala incurabila a persoanei aflate in detentie. De asemenea se impune completarea cu lit.b) avand in vedere situatia exceptionala generata de concluziile raportului de expertiza medico legala care impune amanarea executarii pedepsei pe o perioada de cel puțin 6 luni.*

18. La art.593 „Instanta competentă” se propune completarea cu alin.(4) care va avea următorul cuprins:

(4) *Instanța de judecată investită cu cererea de întrerupere având ca obiect prevederile art.592 lit.(b), după primirea raportului de expertiză medico-legală, va soluționa cauza în termen de 3 zile. Având în vedere urgența cu care trebuie soluționată cererea de amanare a executării pedepsei în acest caz, initiatorul a considerat necesar introducerea unui termen scurt de soluționare.*

19. La art.597 „Procedura la instanța de executare” se propune completarea cu alin.(9) care va avea următorul cuprins:

(9) *condamnatul aflat în stare de detenție dacă se află în situația prevăzută de art.592 alin.(1) lit.(b) nu i se aplică prevederile prezentului articol de la alin.(2) și (8) în sensul aducerii la judecată. Aducerea la instanța a condamnatului care este diagnosticat cu o boală incurabilă nu este obligatorie dacă se constată că acesta se află în imposibilitate de deplasare.*

II. Referitor la Legea nr. 286/2009 privind Codul penal

1. La **art.39**” Pedepsa principală în caz de concurs de infracțiuni” se propune modificarea lit.b) a alineatului (1) care va avea următorul cuprins:

(1) *În caz de concurs de infracțiuni, se stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune în parte și se aplică pedeapsa, după cum urmează:*

b) *„când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, care poate fi sporită până la maximum ei special.”* Aplicarea pedepsei pentru concursul de infracțiuni presupune două etape, și anume mai întâi se stabilește pedeapsa pentru fiecare din infracțiunile savarsite și apoi, în etapa a doua se aplică pedeapsa cea mai grea care poate fi sporită până la maximum ei special. Textul actual prevede că după stabilirea pedepsei pentru fiecare infracțiune în parte se aplică pedeapsa după cum urmează: *„când s-au stabilit numai pedepse cu închisoare, se aplică pedeapsa cea mai grea, la care se adaugă un spor de o treime din totalul celorlalte pedepse stabilite.”* În acest caz, sistemul sancționator este extrem de sever, reprezentând un cumul aritmetic care se adaugă la pedeapsa cea mai grea. Initiatorul critică acest sistem sancționator, întrucât există posibilitatea ca din calcul să rezulte un quantum de pedeapsă ce ar depăși cu mult limita maximă de 30 de ani prevăzută de lege. Dacă presupunem că o persoană a savarsit 10 infracțiuni de talharie calificată, faptă care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani. Instanța stabilește pedeapsa pentru fiecare infracțiune câte 8 ani fiecare, și aplică pedeapsa cea mai grea de 8 ani. Potrivit textului în vigoare la pedeapsa de 8 ani se adaugă 1/3 din totalul de 80 de ani, adică 26,6 ani. Deci persoanei ar trebui să i se aplice o pedeapsă de

34,6 ani care depaseste vizibil maximul prevazut de lege de 30 de ani. La capatul opus, sa presupunem ca o persoana a savarsit 10 infractiuni de fals in inscrieri sub semnatura privata pentru fiecare fapta stabilindu se pedeapsa inchisorii de 2 ani, aceasta fiind si pedeapsa cea mai grea. La aceasta pedeapsa se va adauga un spor de 6,6 ani, iar totalul pedepsei este de 8,6 ani inchisoare pentru savarsirea infractiunilor de fals. Propunerea de modificare este binevenita, avand in vedere ca in cazul primului exemplu, pedeapsa inchisorii ar fi de 10 ani ,iar in cel de al doilea caz ar fi de 3 ani ceea ce ar crea un regim sanctionator neexcesiv prin care se asigura atingerea scopului preventiv al pedepselor.

2. La art. 154: „Termenele de prescriptie a raspunderii penale” se propune modificarea literelor c), d) si e) ale alin.(1) si vor avea urmatorul continut:

(1) Termenele de prescriptie a raspunderii penale sunt:

c) *„6 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de 5 ani, dar care nu depășește 10 ani.”*

d) *„4 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.”*

e) *„2 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii care nu depășește un an sau amenda.”* Initiatorul propune reducerea termenelor de prescriptie a raspunderii penale in cazurile de la literele c), d) si e) intrucat aplicarea si executarea pedepsei dupa trecerea unui interval indelungat de timp s ar dovedi ineficienta in raport cu scopul legii penale. Realizarea acestui scop impune, intre altele, ca raspunderea penala a infractorului sa intervina cat mai aproape de momentul comiterii infractiunii, ca procesul penal sa se desfasoare cu operativitate.

3. La art. 183:”Consecințe deosebit de grave” se propune modificarea si va avea urmatorul continut: *„Prin consecințe deosebit de grave se înțelege o pagubă materială mai mare de 4.000.000 lei.”* Initiatorul considera ca valoarea pagubei materiale mai mari de 4.000.000 lei care sa genereze consecinte deosebit de grave este una justa in raport cu inflatia si factorii specifici care tin de fiscalitate si dezvoltare economica.

4. La art. 268: „Inducerea în eroare a organelor judiciare” se propune modificarea alin.(1) care va avea urmatorul continut:

(1) *Sesizarea penală, făcută prin denunț sau plângere, cu privire la existența unei fapte prevăzute de legea penală ori în legătură cu săvârșirea unei asemenea fapte de către o anumită persoană,*

cunoscând ca aceasta este nereala, se pedepsește cu jumătate din limitele speciale ale pedepselor cu închisoare ce corespund infracțiunilor ce fac obiectul, denunțului sau plângerii. Se propune schimbarea regimului sancționator al acestei infracțiuni în unul mai sever, având în vedere pericolul social creat ca urmare a săvârșirii faptei, precum și existența riscului ca o persoană nevinovată să fie condamnată.

5. Art.283 "Represiunea nedreaptă" se completează cu alin.(3) care va avea următorul cuprins:

(3) *Retinerea sau arestarea ori aplicarea unei măsuri preventive neprivativa de libertate unei persoane, știind ca nu există probe concrete din care să rezulte dincolo de orice îndoială ca aceasta a săvârșit o infracțiune se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani și interzicerea dreptului de a ocupa o funcție publică.* Având în vedere modificările propuse referitor la condițiile de aplicare a măsurilor preventive, inițiatorul consideră ca se impune incriminarea acestei fapte ca infracțiune.

6. La art.290 „Darea de mită” se propune modificarea alin.(3) care va avea următorul conținut:

(2) *Mituitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.* Modificarea care se propune constă în completarea textului cu un termen de 6 luni, suficient pentru ca mituitorul să se gândească dacă face sau nu denunțul ce i ar conferi o clauză de impunitate. Neexistența unui asemenea termen ar duce la posibilitatea persistenței unei activități infracționale a mituitorului constând într-un santaj perpetuu asupra persoanei care a luat mită. Este adevărat că textul actual permite organelor judiciare descoperirea unor fapte de corupție și tragerea la răspundere a persoanelor vinovate, dar nu se poate permite ca mituitorul să beneficieze de o clauză de impunitate pe un timp nedeterminat. Clauza de impunitate ar putea încălca principiul caracterului echitabil al procesului penal care consacră faptul că „orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit legii” și de aceea pentru a minimaliza aceste încălcări este necesară introducerea unui termen cât mai scurt de la data săvârșirii faptei în interiorul căruia să funcționeze clauza de impunitate pentru mituitor.

7. La art.292”Cumpararea de influenta” se propune modificarea alin.(2) care va avea urmatorul continut: (2) *Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță fapta mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat cu privire la aceasta, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii ei.* Acelasi comentariu ca si la pct.5

8. La Capitolul II “Infrațiuni de serviciu”, după articolul 296 se introduce un articol nou, art.296¹ intitulat”*Abuzul de putere al organelor judiciare*” cu următorul cuprins:

Art.296¹ „Abuzul de putere al organelor judiciare”

- (1) Fapta lucrătorului de cercetare penală, procurorului sau judecătorului care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, de a promite persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului o situație procesuală care să ducă la neluarea unei măsuri preventive sau luarea ori înlocuirea unei asemenea măsuri cu una mai ușoară, în schimbul căreia acesta să denunțe persoane care au săvârșit infracțiuni se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice
- (2) Dacă promisiunea constă în înlăturarea răspunderii penale a persoanei cercetate, suspectului sau inculpatului, deși există date și probe din care rezulta presupunerea rezonabilă că aceștia au săvârșit infracțiuni, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu o treime.
- (3) Dacă promisiunea ajunge în faza de executare, maximul special al pedepsei prevăzut de lege se majorează cu jumătate.
- (4) Fapta lucrătorului de cercetare penală sau procurorului care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, pe parcursul procesului penal, nu soluționează o plângere, un denunț făcute printr-unul din modurile arătate la art.288 din Codul de procedura penală, în termen de 2 ani de la data sesizării se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice.
- (5) Dacă fapta prevăzută la alin.(4) a fost săvârșită cu rea credință, se aplică pedeapsa închisorii de la 6 luni la 3 ani și interzicerea ocupării unei funcții publice. Initiatorul propune în mod expres incriminarea unor fapte savarsite de organele judiciare în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Fiecare fapta propusa a fi incriminata descrie abuzul de putere al lucratorului de cercetare penală, procurorului sau judecătorului, care se intalneste deseori în practica dar care ramane nesancționat. Fapta prevazuta la alin.(1) și formele ei agravante de la alin.(2) și (3) se refera la abuzul organelor judiciare care consta în conditionarea favorizării situației procesuale a persoanei cercetate în scopul obținerii unui denunț facut de acesta împotriva unor persoane care au savarsit infractiuni. Desi Codul penal sancționează abuzul de putere al organelor judiciare așa cum este prevazut la art.280 „Cercetarea abuziva” și art.283”Represiunea nedreapta”, aceste incriminari nu sunt suficiente, motiv pentru care initiatorul a propus și incriminarea faptelor descrise mai sus. În același sens , fapta prevazuta la alin.(4) și forma agravanta de la alin.(5)

sanctioneaza abuzul organelor judiciare constand in nesolutionarea plangerilor sau denunturilor cu care au fost sesizate potrivit art.228 din Codul de procedura penala intr un termen rezonabil de la data sesizarii. Termenul propus este de 2 ani si este suficient pentru ca organele judiciare sa solutioneze plangerea sau denuntul, indiferent de gradul de complexitate al acestora. Scopul acestei incriminari este acela de a creste operativitatea actului de justitie si de a evita eventualele abuzuri ale organelor judiciare constand in intarzierea in mod intentionat a solutionarii cauzelor pana la implinirea termenului de prescriptie a raspunderii penale sau in reluarea cercetarilor dupa un timp indelungat in functie de interesul ascuns al organelor judiciare pentru a produce prejudicii persoanei cercetate.

Inițiatori,

1. MAHOLACHE MARIUS DEPUTAT
2. Nica Ciprian
3. RAUARDU FLOREAN
4. ~~HORODU LIVIA PSD~~
5. RAULESCU CATALIN PSD
6. URICEC EUGENI PSD
7. TRĂSCU ROBIN PSD
8. PAUN NICOLAE Părbăntoi
9. GHIVECIU MARIAN PSD
10. MĂCĂRU ADRIAN PSD
11. BOJDOAN ȘTEFAN PSD